

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/20/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616010042
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2016:3616010042.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného Z. S., na hlavnom pojednávaní dňa 06.06.2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

Z. S., E.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom A. Z., prechodne bytom G. F. Č.. XXX, robotník,

je vinný, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna Z. S., E.. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/38/2014-42 zo dňa 02.07.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.08.2014 bol zaviazaný s účinnosťou od 02.06.2014 prispievať na výživu svojho syna Z. S., E.. XX.XX.XXXX sumou 120 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky Y. T., plneniu tejto povinnosti sa v Partizánskom, v Horných Obdokovciach a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal od 10.10.2015 doposiaľ tým, že nemal vážny záujem o prácu, nakoľko v dobe od 06.08.2015 do 18.11.2015 pracoval na základe dohody o pracovnej činnosti a hoci z výkonu tejto práce nemal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, nepokúsil sa nájsť si iné zamestnanie ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a táto dohoda bola ukončená zamestnávateľom z dôvodu jeho nenastúpenia do práce, následne až do 06.03.2016 nebol nikde zamestnaný a ani sa nezaevidoval na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a ani nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť, od 07.03.2016 sa zamestnal u ďalšieho zamestnávateľa na základe dohody o pracovnej činnosti a hoci túto prácu vykonával len nepravidelne, v rozsahu max. 10 hodín týždenne, nepokúsil sa nájsť si iné vhodné zamestnanie ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, pričom zamestnanie sám ukončil 07.05.2016 a od 07.05.2016 do 10.05.2016 nikde nepracoval ani sa nezaevidoval na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a od 10.05.2016 doposiaľ je opätovne zamestnaný, no výživné ani z časti nezapltil, čím zostal za obdobie od 10.10.2015 doposiaľ dlhovať matke svojho syna Y. T. na výživnom sumu vo výške 960 €, a čin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/44/2015-65 zo dňa 17.09.2015, právoplatným dňa 20.10.2015 odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaraduje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obžalovaného Z. S., podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov bola podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry Partizánske pod sp. zn. Pv 93/16/3305-9 dňa 05.04.2016 obžaloba na skutkovom základe podľa obžaloby.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal výsluch obžalovaného, výsluch svedkyne Y. T., oboznámil listinné dôkazy vzťahujúce sa ku skutku, rozhodnutia súdu o úprave vyživovacej povinnosti obžalovaného k maloletému Z. S., obsah pripojených spisov Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/56/2015, sp. zn. 2T/44/2015 a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že si je vedomý vyživovacej povinnosti k maloletému Z.. V rozhodnom období nezarobil viac ako 200-250,-€ mesačne. V spol. SULMAR s.r.o. ukončil zamestnanie tak, že nenastúpil do práce, zamestnávateľ však pre neho nemal robotu, ani mu nevyplatil mzdu asi za 4-5 dní. Nezaevidoval sa ako uchádzač o zamestnanie, lebo nevedel, kde sa má evidovať, keďže býval u priateľky v Topolčanoch, no pobyt má v okrese Partizánske, informovať sa o evidencii nebol. Prácu si v miestnych podnikoch nehladal, pretože tam sa zarába len cca 400,-€. Jeho priateľka bola zamestnaná v Topolčanoch s príjmom cca 320-340,-€. Po ukončení nájmu v Topolčanoch, kde náklady hradila priateľka, bývajú u jej matky. Tej každý z nich prispieva sumou 150,-€ na bývanie a stravu. Z príjmu mu neostávajú peniaze na výživné ani na jedno z jeho dvoch detí. Žiadne výživné teda v rozhodnom období neuhradil ani inak na dieťa neprispel. Matka dieťaťa však nič po ňom nechce, len aby im dal pokoj, mala mu povedať, že ak synovi niečo donesie, tak to vyhodí. Obžalovaný nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie ani si neplatí zdravotné poistenie. Našiel si prácu u SZČO O. F. v stavebníctve, kde pracuje na dohodu o pracovnej činnosti, jeho príjem je nepravidelný, dostáva peniaze na ruku podľa priebežného vyplácania zákazky, cca 200-250,-€ mesačne. Alkohol požíva nepravidelne, keď sú nejaké oslavy, alebo raz dva razy do mesiaca po práci, aj to keď mu niekto zaplatí. Vyfajčí krabičku cigariet za deň alebo dva.

Dňa 06.06.2016 na hlavnom pojednávaní uviedol, že prácu u O. F. ukončil dňom 10.05.2016, kedy mu oznámil, že do práce nenastúpi, pretože má lepšiu prácu v Rakúsku, kde nastúpil dňa 10.05.2016 na pozíciu železiara, o čom predkladá pracovnú zmluvu. Mal by mať príjem cca 1900 €, avšak si bude hradiť náklady spojené s ubytovaním asi v sume 200 € plus ostatné výdavky, výplata by mala byť do 15. dňa v mesiaci. Doposiaľ v Rakúsku odrobil asi 10 alebo 11 dní, na Slovensko sa vrátil na súdne pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo minulý týždeň (vec 1T/56/2016, ktorá je v štádiu po otvorení hlavného pojednávania). O. F. mu doposiaľ nezaplatil sľubovanú časť príjmu za splnenie úkolu asi 500 či 600 €, doposiaľ mu vyplatil asi 250 €. Obžalovaný vyživovaciu povinnosť nezaplatil od doby posledného súdneho pojednávania a to ani v časti. Chcel by si ju splniť do budúcnosti, keď mu bude vyplatená mzda. U O. F. pracoval asi do 07.05.2016, následne si vybavoval prechodný pobyt v Rakúsku a novú pracovnú zmluvu.

Svedkyňa - oprávnená Y. T. na hlavnom pojednávaní uviedla, že otec si vyživovaciu povinnosť k maloletému Z. neplní ani z časti. Neprispieva ani iným spôsobom. Kontaktuje sa telefonicky nepravidelne, niekedy telefonuje pod vplyvom alkoholu. Je pravdou, že sa pýtal, či niečo nepotrebuje, ona mu povedala, že všetko majú, aby jej to ako v minulosti potom nevyčítal. Matka je nezamestnaná, evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, od júna 2015, v súčasnosti aj práceneschopná. S výživou a nákladmi na domácnosť jej pomáhajú rodičia a priateľ, s ktorým žije, ktorý je vodič kamiónovej dopravy.

Maloletý tak počas neplnenia si vyživovacej povinnosti otcom núdzou netrpel. Dňa 06.06.2016 na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný na výživu maloletého neprispel žiadnym spôsobom.

Podľa rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2P/38/2014-42 z 02.07.2014, právoplatného dňa 07.08.2014 obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého syna Z. výživným v sume 120,- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého Y. T. s účinnosťou od 02.06.2014. V čase rozhodovania súdu bol od 03.06.2014 nezamestnaný, po tom čo ukončil prácu v Rakúsku, kde mal príjem od 1200,-€ do 1500,-€ mesačne, vznikla možnosť v Rakúsku poberať podporu v nezamestnanosti asi 800,-€ mesačne. Vyživovaciu povinnosť má aj k dcére S. Z. určenú vo výške 70,- € mesačne. V rakúsku býval v spoločnom nájme s ďalšími osobami. V Topoľčanoch si vzali do nájmu s priateľkou 1-izbový byt. Vzájomná komunikácia medzi ním a matkou maloletého Z. bola zlá.

Na súdnom pojednávaní uviedol obžalovaný, že on sa napokon zaevidovať v Rakúsku na úrade práce nebol, pretože jeho šéf v Rakúsku stále odkladal nástup práce a potom na to nebol čas.

Podľa správ ÚPSVaR Partizánske z 12.02.2016, 08.03.2016 na č.l. 25-26 a 09.05.2016 na č.l. 89, obžalovaný bol naposledy evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 04.01.2001 do 14.11.2001, v sledovanom období od 01.10.2015 do času podania správy nepoberal žiadne dávky ani príspevky.

Podľa správy Okresného úradu, odboru živnostenského podnikania Prievidza na č.l. 39 -40 zo 17.02.2016 a 16.03.2016 nie je registrovaný ako živnostník.

Podľa správy ODI Partizánske z 11.02.2016 s 10.03.2016 na č.l. 31-34 nie je obžalovaný na tamajšom ODI vedený ako držiteľ ani vlastník vozidla v rozhodnom období.

Podľa správy Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. na č.l. 41-46 z 09.03.2016 nebol obžalovaný akcionárom listinných akcií na meno.

Podľa správy Geografického a kartografického ústavu Bratislava na č.l. 35-38 z 09.03.2016 obžalovaný nebol evidovaný ako vlastník nehnuteľnosti.

Podľa správy Sociálnej poisťovne pob. Topoľčany z 18.02.2016 a 15.03.2016 na č.l. 27-30 bol obžalovaný registrovaný v informačnom systéme u zamestnávateľa SULMAR s.r.o. od 06.08.2015 do 18.11.2015 - dohoda o pracovnej činnosti, od 07.03.2016 u zamestnávateľa O. F. - dohoda o pracovnej činnosti. Nepodal si žiadosť o poskytnutie dávky v nezamestnanosti, nebol evidovaný ako poberateľ nemocenských dávok alebo dôchodku.

Podľa správy zamestnávateľa SULMAR, s.r.o. so sídlom v Topoľčanoch z 25.02.2016 a dohody o pracovnej činnosti na č.l. 47-50, mal obžalovaný uzavretú dohodu o pracovnej činnosti na dobu určitú od 06.08.2015 do 31.12.2015. Dohoda bola uzatvorená na pomocné stavebné práce na 30 hodín mesačne za hrubú mzdu 70,-€. Pretože neprišiel v stanovený čas do práce bola s ním ukončená dohoda k 18.11.2015. Dosiahol čistý príjem v mesiaci august 2015 vo výške 60,62-€, september 2015 60,62-€, október 2015 a november 2015 po 30,31-€.

Podľa správy zamestnávateľa O. F., miesto podnikania Topoľčany, a dohody o pracovnej činnosti na č.l. 51-54 je obžalovaný zamestnancom od 15.03.2016. Dohodnutá hrubá mzda je 2,328-€/hod. dohoda bola uzatvorená na dobu určitú od 07.03.2016 do 31.12.2016. pracovný čas je max. 10 hod. týždenne.

Podľa pracovnej zmluvy na č.l. 90 je dohodnutá hrubá mzda obžalovaného vo výške 1940,78-€, pracovný čas 39 hod. týždenne. Pracovný pomer vznikol 10.05.2016 pre zamestnávateľa SVB Handels GMBH, so sídlom Viedeň.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov na č.l. 56-57 bol obžalovaný postihnutý oddelením sprevádzania vlakov odboru železničnej polície PPZ v Bratislave blokovou pokutou 10,-€ za priestupok zo dňa 08.01.2014 podľa § 11 ods. 1 písm. a/ Z.č. 377/2004 Z.z. a za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ z.č. 372/1990 Zb. dňa 09.09.2015 blokovou pokutou 30,- € OOPZ Topoľčany.

Podľa odpisu z registra trestov a pripojených spisov bol obžalovaný doposiaľ trikrát súdne trestaný vo všetkých prípadoch pre úmyselný prečin zanedbania povinnej výživy pričom vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/19/2008 a sp. zn. 2T/26/2012 sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený.

Trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/44/2015-65 zo 17.09.2015 právoplatným dňa 20.10.2015 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy vo vzťahu k mal. Z. podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 12 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu na 24 mesiacov a povinnosť zamestnať sa alebo preukázateľne uchádzať o zamestnanie a zaplatiť zameškané výživné. Predmetný trestný rozkaz prevzal 09.10.2015.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti súd považuje za preukázaný skutkový stav podľa obžaloby, s úpravou skutku doplnením tak, že obžalovaný sa od 07.03.2016 sa zamestnal u ďalšieho zamestnávateľa na základe dohody o pracovnej činnosti a hoci túto prácu vykonával len nepravidelne, v rozsahu max. 10 hodín týždenne, nepokúsil sa nájsť si iné vhodné zamestnanie ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, pričom zamestnanie sám ukončil 07.05.2016 a od 07.05.2016 do 10.05.2016 nikde nepracoval ani sa nezaevidoval na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a od 10.05.2016 doposiaľ je opätovne zamestnaný, no výživné ani z časti nezaplatil, čím zostal za obdobie od 10.10.2015 doposiaľ dlhovať matke svojho syna Y. T. na výživnom sumu vo výške 960 €, a čin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/44/2015-65 zo dňa 17.09.2015, právoplatným dňa 20.10.2015 odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona.

Vzťah majetkových a zárobkových pomerov obžalovaného k jeho zákonnej vyživovacej povinnosti z trestnoprávnej roviny je potrebné vykladať z toho pohľadu, či obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy. Obžalovanému bola rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2P/38/2014-42 z 02.07.2014, právoplatným dňa 07.08.2014, uložená povinnosť prispievať na výživu mal. Z. sumou 120,-€ mesačne. Súd pri určení výživného vychádzal zo stavu v čase vyhlásenia súdneho rozhodnutia. Výška výživného zohľadňovala schopnosti a možnosti rodičov (nie len povinného) a oprávnené výdavky na maloleté dieťa, pričom životná úroveň dieťaťa by mala byť rovnaká ako u rodiča. Obžalovaný sa po ukončení práce v Rakúsku nestal poberateľom tamorejšej dávky v nezamestnanosti ani tam neostal pracovať. Vzhľadom k predpokladanej mzde na Slovensku za obdobnú prácu nie je možné predpokladať, že by dosiahol rovnaký príjem ako v Rakúsku, pričom občana nemožno nútiť, aby sa zdržiaval hoc aj z dôvodu zamestnania v zahraničí, o to viac pokiaľ udržiava družský pomer s osobou žijúcou na Slovensku. Obžalovaný má pritom ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. S. z iného vzťahu, ktorú si tiež neplní. Vyživovacia povinnosť k maloletým deťom je však prvoradou povinnosťou povinného rodiča a má prednosť pred akýmikoľvek výdavkami, uvedené vyplýva aj z ustanovenia § 62 ods. 3 zákona o rodine, podľa ktorého každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (v súčasnosti suma 27,13-€). Na súdnom pojednávaní bolo preukázané to, že obžalovanému nebránia žiadne objektívne dôvody uchádzať sa o zamestnanie zodpovedajúce jeho schopnostiam a možnostiam. V rozhodnom období od 10.10.2015 však obžalovaný takýmto spôsobom nekonal, od 06.08.2015 do 18.11.2015 pracoval na základe dohody o pracovnej činnosti a hoci z výkonu tejto práce nemal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, následne až do 06.03.2016 nebol nikde zamestnaný, od 07.03.2016 do 07.05.2016 sa zamestnal u ďalšieho zamestnávateľa na základe dohody o pracovnej činnosti a hoci túto prácu vykonával len nepravidelne, od 07.05.2016 do 10.05.2016 nikde nepracoval ani sa nezaevidoval na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a od 10.05.2016 doposiaľ je opätovne zamestnaný, no výživné ani z časti nezaplatil. Počas celej tejto doby sa nepokúsil nájsť si iné vhodné zamestnanie ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny s poukazujúc na neakceptovateľný argument, že nevedel, kde sa má hlásiť. Na súdnom pojednávaní tiež uviedol, že si nehľadal zamestnanie ani v miestnych fabrikách, pretože tam sú nízke príjmy, hoci sám ako uvádza, takýto predpokladaný príjem ani nedosahoval. Jeho príjem cca 200-250,-€ mesačne pritom celkom nekorešponduje s vykazovaným príjmom od zamestnávateľov, zrejme tak určitú sumu dostával „na ruku“. Žije v družskom vzťahu, pričom minimálne polovicu nákladov zdieľa jeho družka, ide o náklady na bývanie a stravu, teda je zrejme, pokiaľ by aj vynakladal sumu 150,-€ na bývanie a stravu, že určitou sumou bol schopný na výživu dieťaťa prispievať. Ako sám pripustil a tvrdí aj svedkyňa, zrejme v určitej miere požíva alkohol, sám uviedol, že fajčí krabičku cigariet za 1-2 dni.

Argument o nemajetnosti a nedostatočnom príjme na plnenie si vyživovacej povinnosti tak neobstojí, pokiaľ je schopný vynakladať min 45,-€ mesačne len na cigarety (cca 3,-€ krabička x 15 dní). Rovnako nemožno prihliadnúť na skutočnosť, že matka maloletého po ňom nič nechce, pretože vyživovaciu povinnosť je povinný plniť peňažným plnením na základe rozhodnutia súdu, akékoľvek vecné plnenia o ktoré matka nemá záujem sú nad rámec tejto povinnosti. Súd má za to, že obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zákona. pretože výživné a to ani z časti nezaplatil, z príjmu, ktorý dosahoval či bol schopný dosiahnuť, keby sa riadne o prácu zaujímal. Neplnil si ju ani v sume, ktorú je povinný plniť bez ohľadu na svoje schopnosti možnosti a majetkové pomery podľa § 62 ods. 3 zákona o rodine, pričom bolo preukázané (napokon v minulosti príjem zodpovedajúci sume výživného 120,-€ dosahoval, a v súčasnosti opäť dosahuje), že nie je osobou, ktorej nejaký objektívny dôvod bráni sa riadne zamestnať. Z uvedeného dôvodu súd obžalovaného uznal vinným so skutku na podklade obžaloby s úpravou uvedenou v skutkovej vete výroku rozsudku, vychádzajúc z vykonaného dokazovania, pričom doposiaľ zostal dlhovať matke svojho syna Y. T. na výživnom sumu vo výške 960 € (720,-€ + 240,- za mesiace máj a jún 2016), a čin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/44/2015-65 zo dňa 17.09.2015, právoplatným dňa 20.10.2015 odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona. Z hľadiska zavinenia ide o nepriamy úmysel, pretože obžalovaný vedel, že vyššie uvedeným konaním môže porušiť ustanovenia § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zákona, a pre prípad, že porušenie spôsobí bol s tým uzročený.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Súd pri ukladaní trestu neprihliadol ani k jednej priťažujúcej ani poľahčujúcej okolnosti a ukladal trest podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. vychádzajúc z trestnej sadzby 1 až 5 rokov. Na odsúdenie vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/44/2015 nemožno prihliadať vzhľadom k zásade zákazu dvojitého pričítavania podľa § 38 ods. 1 Tr. zák.

Pri ukladaní trestu súd prihliadol na okolnosti prípadu, a to najmä na výšku sumy zameškaného výživného, stále pretrvávajúcu vyživovaciu povinnosť obžalovaného aj k maloletej S. a skutočnosť, že obžalovaný je od 10.05.2016 zamestnaný, mal by mať dostatočný príjem na platenie výživného. Z tohto dôvodu súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby. Prihliadnuc k osobe páchatel'a, ktorý bol doposiaľ viackrát odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy doposiaľ na podmienkové tresty, pričom povinnosť plniť si vyživovaciu povinnosť opakovane zanedbáva, ponecháva tak ťarchu výživy na matky detí, pričom spôsob jeho života svedčí o ľahostajnom prístupe k povinnosti živiť vlastné deti, keďže nevyvíja snahu riadne sa zamestnať (resp. pokiaľ aj je fakticky riadne zamestnaný, jeho formálne vykazovaný príjem tomu nenasvedčuje, pričom si sám protirečí - pracuje na dohodu o vykonaní práce formálne s príjmom 60,62-€ mesačne, ale nezamestná sa v okolí bydliska kde môže dosiahnuť príjem cca 400,-€.), uhrádza len výdavky na vlastné živobytie vrátane výdavkov fajčiara, má súd za to, že pre prevýchovu obžalovaného nie je dôvodné ukladať alternatívnych trestov nespojených s odňatím slobody. Obžalovanému pritom plynie skúšobná doba podmienkového odkladu výkonu trestu odňatia slobody vo veci sp. zn. 2T/44/2015, kde je povinný viesť riadny život a plniť povinnosť zamestnať sa alebo preukázateľne uchádzať o zamestnanie a zaplatiť zameškané výživné. Z uvedeného dôvodu súd obžalovanému uložil nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, ktorý považuje za primeraný a spravodlivý.

Pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.